

sager under sig, dog neppe kan antages at være særligt sagkyndigt i disse reent tekniske Forhold, og at det derfor vilde være fuldt saa hensigtsmæssigt at lade Indenrigsministeriet, som i det Hele er Kjøbenhavns Communes Overtinstants, have ogsaa dette Forhold under sig. Fremdeles turde det være et Spørgsmaal, om det er rigtigt i Lovens § 1 at fastholde den unaturlige Grændse, som betegnes ved „Stadens Grund“. Det vides jo tilstrækkeligt fra tidligere Forhandlinger, at, om denne Grændse end oprindelig kan have været overmaade fornuftig og hensigtsmæssig, saa er den nu, ved Udviklingen i den nyere Tid og ved Byens tiltagende Bebyggelse, hvorved de omliggende Grunde mere og mere inddrages under Byen, bleven saa absurd som vel muligt, saaledes at bebyggede Gader, der ligge Hovedstaden overmaade nær, høre til en anden Commune end Hovedstadens, medens omvendt ubebyggede Grunde, der ligge i stor Afstand fra Byen, endnu formalkter henhøre til „Stadens Grund“. Netop i Forhold som dem, der vedrøre Brandvæsenet, er det meget rigtigt at tage større Hensyn til de factiske Forhold end til de historiske og juridiske Traditioner, og det turde derfor være nogen Opfordring til at have sin Opmærksomhed henvendt paa at faae en saadan Betegnelse ind i § 1, at Døren dog kan være aaben for en fremtidig Sammenbragen af Brandvæsenet ikke blot som nu, hvad der til alle Parters Fordeel er skeet, for de indenbyes og udenbyes Grunde, men ogsaa mellem Kjøbenhavn og Frederiksberg, der ligge hinanden saa nær, at det ene Naturlige og Rette vil være, at deres Slukningsvæsen, og maaskee mere end det, ordnedes under Eet. — Men Hovedpunktet ved den hele Sag er, hvem der skal udrede Udgifterne til Slukningsvæsenet i Kjøbenhavn, og hvorledes disse Udgifter skulle bringes tilveie. Bestemmelsen herom, som findes i § 9, har under de foregaaende Behandlinger af denne Sag afgivet, saa at sige, Hovedthemaet for Meningsforskjellighederne. Den Affattelse, Lovforslaget nu har faaet paa dette Punkt, gaaer ud paa, at Udgifterne til Brandvæsenet i Kjøbenhavn skulde paahvile de faste Eiendomme, og at der skal udredes et aarligt Bidrag af 4 β . af hvert 100 Rd. af Bygning-

gernes Brandforsikrings- eller Taxationsværdi; dernæst bestemmer Paragraphen, at dette Bidrag skal udredes af Kjøbenhavns og Landbygningernes Brandforsikringer for de Eiendommernes Vedkommende, som ere forsikrede hos dem, medens Bidraget for de uforsikrede Eiendommernes Vedkommende skal opkræves af Magistraten som andre communale Afgifter. Imod hele denne Ordning troer jeg nu, at der maa gives meget væsentlige Indvendinger. For det Første er det jo en Grundregel, vi mere og mere have søgt at gennemføre baade i Statens og i den communale Beskatning, at man ikke længere skal udskrive Skatter med enkelte bestemte Diemed eller bevare dette gamle Skuffesystem, at have een Skat til Brolægning, een Skat til Vand, een Skat til Lygter, een Skat til Vægterne osv. i det Uendelige, men at man bør søge at samle alle Afgifter og alle Indtægter under eet fælles System og een Forvaltning. Det er derfor et Brud paa dette Princip, naar man gaaer ud paa at tilveiebringe en ny Brandskat eller Slukningskat eller Sprøitekat, hvad man nu vil kalde den, af 4 β paa hvert 100 Rd. af de faste Eiendommernes Brandforsikrings- eller Taxationsværdi. Dernæst troer jeg, at man maa gøre Indsigelse imod, at man her indlader sig paa at bestemme Bidragets Størrelse. Det er muligt, at den Beregning, som gjøres i Commissionens Betænkning og i Lovforslagets Motiver, vil holde Stik, og at det vil være muligt at afholde Udgifterne til Kjøbenhavns Slukningsvæsen væsentlig ved Hjælp af det Bidrag, hvorom der her er Tale, saa at der kun kommer til at paahvile Communiens Klasse et forholdsvis lille Tilskud, men paa den anden Side maa man gøre sig det klart, at Udviklingen i Tidens Løb let kan foranledige, at denne Skat af 4 β pr. 100 Rd. bliver aldeles utilstrækkelig, og der vil da komme et Misforhold tilstede. Den naturlige Fremgangsmaade synes mig at ville være den, at man overlader til Kommunen selv, hvorledes den vil tilveiebringe de fornødne Midler til Udredelsen af Omkostningerne ved Slukningsvæsenet. Da vi her i Forsamlingen vedtog Loven om det kjøbenhavnske Polities Ordning, indlode vi os ikke paa at foreskrive Kommunen,